

SÉRIA TEXTING: DRUHÁ KNIHA

*Chce sa
mi s tebou
m(a)ilovať*

Je môj spolubývajúci... a bývalý frajer mojej najlepšej kamarátky.

TEAGAN HUNTER

Chce sa
mi s tebou
m(a)ilovať

TEAGAN HUNTER

Je môj spolubývajúci... a bývalý frajer
mojej najlepšej kamarátky.

**ZELENÝ[®]
KOCÚR**

Z anglického originálu Teagan Hunter: I WANNA TEXT YOU UP
preložila Terézia Hurajová.

Translation © 2021 by Terézia Hurajová
Zodpovedná redaktorka Zuzana Šmatláková

Jazyková korektúra Darina Kližanová

Copyright © 2018. I WANNA TEXT YOU UP by Teagan Hunter

Slovak edition © 2021 by Vydavateľstvo Zelený Kocúr s. r. o., Šamorín,
Slovensko

Webová stránka: www.zelenykocur.sk

Cover Image: Geber86 from iStockPhoto
Grafická úprava Design Amorandi

ISBN 978-80-89761-92-0

EAN 9788089761920

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať, skenovať ani distribuovať v žiadnej tlačenej ani elektronickej forme bez predchádzajúceho písomného súhlasu. Prosím, nezúčastňujte sa pirátstva materiálov chránených autorským právom ani také správanie nepodporujte.

Príbeh v tejto knihe je vymyslený. Všetky mená, miesta, postavy a udalosti sú dielom autorkinej predstavivosti a sú fiktívne. Akákoľvek podoba so skutočnými ľuďmi, živými či mŕtvymi, udalosťami alebo zriadeniami je úplne náhodná.

Venujem Megan Greenovej za to, že pre túto
knihu vymyslela najlepší názov na svete.
Si moja hrdinka. Zostaň, aká si.

1. Kapitola

„Si si tým istá? Zdá sa mi to trochu... divné.“

„Čo presne je na tom divné?“

„Chystáš sa uverejniť inzerát a dovliecť nám do bytu cudzích ľudí.“

Ukážem jej prostredník. „Nemáš čo do toho hovoriť. To ty ma opúšťaš, teraz je to môj byt.“

Delia, moja najlepšia kamarátka a čoskoro bývalá spolubývajúca, si povzdychne a prekríži si ruky cez prsia. „Fajn. Máš pravdu. Len je to trochu... Ani neviem nájsť správne slovo. Bojím sa, že sa sem pokúsi nasťahovať nejaký úchyl.“

„Sľubujem, že s tebou skonzultujem každého záujemcu. Spokojná?“

Prikývne. „Aspoň niečo.“

Napравím si notebook, ktorý mám položený na kolenách, a znovu sa opriem o gauč. Zrak upieram na blikajúci kurzor na takmer prázdnej obrazovke. Jediné, čo som zatiaľ bola schopná napísať, je: HLADÁ SA SPOLUBÝVAJÚCI. Budem musieť byť obsažnejšia.

„Stále nemôžem uveriť, že si sa na mňa vykašľala, lebo chceš bývať so svojim blbým frajerom,“ vyčítam Delii.

„A kozami. Nezabúdaj na tie roztomilé kozičky, ktoré som jej zaobstaral,“ ozve sa takzvaný blbý frajer spoza hromady škatúl, ktoré sa chystá prepraviť z bytu.

„Má pravdu.“ Deliin úsmev na perách jasne naznačuje, že ak by som nebola v miestnosti, pravdepodobne by už boli vy-zlečení.

Z týchto dvoch hrdličiek sa mi dvíha žalúdok.

„Fuj, prestaň sa naňho tak vyškierať.“

Vystrčí hlavu, zaškľabí sa a v očiach sa mu zračí šibalstvo. „Nahodila ten sexy úškrn, pri ktorom sa jej nadvihne jeden kútik pier? Bože, ten úsmev zbožňujem. Mám z neho erekciu.“

Venujem mu znechutený pohľad. „Mohli by sme sa prestať baviť o tvojom penise, Zach? Snažíme sa byť smutné.“

„Myslím, že sa o ňom *nemusíme* baviť, je to ale fakt úžasná téma.“

Delia prikývne. „Je to tak.“

Zastonám a hodím sa na gauč. „Ste hrozni!“

„Naozaj, Zoe?“

„Môžem ho zabiť?“ spýtam sa Delie.

„Nie,“ odvetí Zach. „Ja...“

„Zachary Hastings!“

Uškrnie sa na frajerku, ani on jej neuverí predstierané po-karhanie. „Idem, idem.“ Uloží na seba dve škatule a ponáhľala sa z izby, skôr než po ňom niečom ťažké hodím.

„Si si istá, že už s ním chceš bývať? Nie je priskoro?“

Zachytí môj spýtavý pohľad a opätuje mi ho vážnym a seba-istým výrazom. „Som pripravená.“

Viem, že to tak je, a preto som smutná. Od prvého ročníka na výške sme boli nerozlučná dvojica. Po tom, ako sme sa tri roky delili o internátnu izbu, sa nám minulé leto konečne podarilo ukoristiť si byt, v ktorom sme plánovali zostať aj po štúdiu. Naše priateľstvo, ktoré už aj predtým bolo pevné ako skala, sa tým ešte prehĺbilo.

Je moja spriaznená duša a bude mi neuveriteľne chýbať.

„Otázka je, či si ty pripravená. Chceš nového spolubývajúceho? Tak skoro? Je to dôležité rozhodnutie a obe dobre vieme, že nepotrebuješ nikoho, kto by tu s tebou napoly platil nájomné. Tvoji rodičia – Boh im obom žehnaj – ho už aj tak platia takmer celé.

„Viem, lenže sa bojím, že sa budem cítiť osamelo. Obe vieme, že ja som z nás tá spoločenskejšia.“

Delia prikývne. „Máš pravdu, no naozaj chceš zverejniť inzerát? Prečo sa len nepopýtaš?“

Položím si ruku na hrud' a zalapám po dychu. „Chceš povedať, že mám ísť von a popýtať sa ľudí, či so mnou nechcú bývať, tak ako sa to robievalo kedysi?“

Zvraští tvár. „Nie, máš pravdu, ľudia sú nechutní. Tak teda zverejni inzerát, ale neuvádzaj na ňom nijaké osobné údaje! Nechceš predsa, aby ich niekto cudzí zneužil.“

„Myslíš tak, ako niekto zneužil tvoje telefónne číslo? Počkaj... Akože to s ním dopadlo?“ Tľapkám si po brade a predstieram, že premýšľam.

Delia mi odsotí ruku. „Prestaň, dobre vieš, ako to dopadlo.“

„Áno, pretiahla si ho. Spala si s prvým chlapom, ktorý sa dostal k tvojmu číslu, a teraz sa s ním chystáš bývať.“

Zagúľa očami v okamihu, keď sa Zach vráti do bytu.

„Rád by som ti oznámil, že som si s touto tu musel odtrpieť tri rande, až sa konečne vzdala. Tri. Rande. Vieš, koľko som minul na jedlo?“

Delia ma predbehne, vezme prvý vankúš, ktorý má poruke, a hodí ho po Zachovi. „Vypadni, kretén!“

Uhne sa vankúšu a zasmee sa. „Dobre vieš, že ma miluješ, ty moja pažravka.“

Sledujem, ako Delii zasvietia oči a na tvári sa jej zjaví blbý úsmev. „Máš pravdu.“

Na jednej strane mám chuť predstierať, že vraciam na displej, musím však priznať, že sa mi nesmierne páči, ako sa ľúbia.

Nič na ich zoznámení neprebehlo tradičným spôsobom, stretli sa vďaka omylu s telefónnym číslom. No som presvedčená, že ani jeden z nich by nenechal. Nejakým zázrakom sa z neznámeho čísla vyklula najčistejšia a najjednoduchšia láska, akej som kedy bola svedkom.

„Nechcete si to nechať na večer?“ podpichnem ich, aby som zriedila sexuálne napätie, ktoré visí vo vzduchu.

Zach nadvihne plece. „Asi by sme si to mohli naposledy odkrútiť v jej izbe.“

Ústa otvorím dokorán, zatiaľ čo Delia vybuchne do smiechu.

„Nepoznáš hanbu, Zach Hastings.“

Zach opäť hodí plecóm, no nebadá na ňom ani náznak ostychu. Potom vezme ďalšie škatule a odíde.

Delia sa uvelebí na gauči a pozrie sa mojím smerom. „Budeš mi veľmi chýbať. Nemôžem uveriť, že spolu už nebudeme bývať.“

„Ja nemôžem uveriť, že sa na mňa chystáš vykašľať a že Zach vyhodil Robbieho.“

„Hej, nevyhodil ho. Robbie odišiel skôr, než sa ma Zach spýtal, či s ním nechcem bývať.“

Len sotva sa dokážem ovládnuť a neprevrátiť oči. „Ale, prosím ťa. Tí dvaja to určite naplánovali. Zach vedel, že budeš súhlasiť. Aj Robbie to vedel. Odišiel kvôli tebe, Delia, dobre to vieš.“

„Viem, ale ak budem predstierať, že nie, nebudem mať také výčitky.“

Zasmejem sa na jej úprimnosti. „Ak ťa to upokojí, teraz je tiež v pohode.“

„Stále ste v dennodennom kontakte?“

Po prvý raz som Robbieho videla, keď sme s Deliou minulý rok kradli Zachovu kozu, a hneď sa mi zapáčil. Kto sa mi môže čudovať? Má bohovské svaly, tetovanie a brutálny úsmev.

Potom som sa však dozvedela, že je slobodný otec, a deti pre mňa neprichádzajú do úvahy. Takže moja túžba po ňom veľmi rýchlo vyhasla a odvtedy viem, že zostaneme iba priatelia. Ukázalo sa, že presne to sme obaja potrebovali.

Kým sa Delia a Zachov vzťah prehlboval, my sme sa bavili o všetkom možnom aj nemožnom. O mojich nedávnych neúspechoch v randení a aj o tom, ako sa on snaží získať späť matku svojho dieťaťa. Už si neviem predstaviť, že by som k nemu niečo cítila. Je môj parťák. Máme príliš súrodenecký vzťah na to, aby to prerástlo do niečoho vážnejšieho.

„Hej. V novom byte sa mu nesmierne páči a tvrdí, že aj jeho bývalá je spokojnejšia, keď býva sám. Takže nemusíš mať výčitky, že kvôli tebe musel odísť. Dopadlo do preňho skvele.“

Prikývne. „Dobre, som rada. Len som ho chcela lepšie spoznať, isto ma má stále za polovičného blázna.“

„Iba polovičného? Si si istá? Veď si mu vlezla cez okno do spálne, lebo si sa pokúšala ukradnúť kozliatko.“

„Ale,“ začne namietat, „je to Zachov kamoš, a ten je z nás všetkých najšibnutejší.“

„Dobrá pripomienka.“

„Netrápte sa, dámy, pokojne tam ďalej sedte a plačte, či čo to robíte, ja všetky tieto ťažké škatule povynášam.“

„Super!“ povie Delia a prejde okolo Zacha, ktorý opäť nesie hľbu vecí. „No vráťme sa k novému spolubývajúcejmu – ak si si istá, že ho chceš.“

Ešte stále to zvažujem. V kútiku duše by som chcela mať byť pre seba, ale viem, že sa začnem nudiť a budem sa cítiť osamelo. Neodolám a začnem otravovať Deliu – a ja proste nechcem byť zúfalá kamoška, ktorá sa musí uisťovať o priateľstve, keď si tá druhá nájde frajera.

Nie, potrebujem novú spolubývajúcu alebo spolubývajúceho, niekoho, kto ma udrží pri rozume a rozptýli ma.

„Som,“ odvetím.

Tlesne rukami. „Okej, dajme sa teda do roboty. Skôr než odídem, pomôžem ti s inzerátom.“

„Odchádzaš?“ zarazím sa. „Myslela som si, že odchádzaš až zajtra. Večer sme mali mať našu poslednú pizza párty, predtým než sa na mňa vykašleš kvôli svojmu fešáckemu frajetrovi.“

„Pokoj.“ Zdvihne ruky pred seba. „Párty platí, no s inzerátom chcem začať už teraz. Chceme predsa, aby ťa dokonale vystihoval.“

„Čo presne tým chceš povedať?“

„Veď vieš...“ odvetí ľahkovážne.

Prekrížim si ruky cez prsia a zašklabím sa. „Nie, Delia, neviem. Povedz mi, čo ma vystihuje.“

„Občas bývaš nervózna. Sarkastická. Hrubá. Rozkošná.“ Žmurkne na mňa a ja sa zasmejem. „Neviem, si skrátka... ty. Nech už je tvoj nový spolubývajúci ktokoľvek, radím mu, aby ho bavilo pripravovať ti raňajky a nezdalo sa mu čudné, keď niekoľko dní nevyjdeš z izby, lebo pracuješ na svojom projekte.“

„Naozaj do toho inzerátu musíme toto všetko uviesť?“

Hodí plecom. „Pravdepodobne nie. Vyznievaš dosť bláznivo.“

„Mala by som si urobiť zoznam. Idem si po zošiť.“

Vstanem z gauča a vyberiem sa do svojej izby. Zastavím sa pri Deliinej spálni, ktorá je takmer prázdna. Je v nej iba šesť škatúl a posteľ. Okrem toho nič.

Pichne ma pri srdci a cítim, ako sa mi do očí hrnú slzy. Rýchlo sa ich pokúšam zahnať. *Nebudem plakať. Nebudem plakať. Nebudem plakať, dopekla!*

„Budeš jej chýbať.“

Pri nečakanom zvuku takmer nadskočím. Otočím sa k vortrelcovi. „Si ako nindža, Zach.“

Uškrnie sa. „Prepáč.“ Samozrejme, že ho to nemrzí. „Len som chcel, aby si to vedela. Mám pocit, že by som sa mal ospravedlniť alebo sa cítiť zle za to, že ju odvádzam preč, no klamal by som.“

Potľapkám ho po ramene. „Nemáš sa za čo ospravedlňovať. Vy dvaja sa k sebe skvele hodíte. Zaslúžite si byť šťastní. Iba som otrávená z toho, že mi kradneš kamošku. Napochoduješ si sem a BUM! Zrazu je fuč.“

„Nadalej sem bude chodievať, postarám sa o to.“

„Znie to, akoby si jej chcel rozkazovať. Až taký skvelý nie si, Zach.“

Nadvihne obočie. „Dovolím si nesúhlasiť.“

Zasmejem sa a prejdem okolo neho. „Som rada, že tvoje ego zostalo neporušené,“ poviem ponad plece a odkráčam do izby.

„Hej, veď len konštatujem to, čo je očividné.“

Pokrútim hlavou, vezmem si z postele zošit a vrátim sa do obývačky. Tento zošit si brávam všade so sebou a je to na ňom aj vidno. Hrebeňová väzba sa začína rozpadáť, asi by som si mala kúpiť nový.

Pokiaľ ide o zošity, som čudáčka. Vždy využijem každý jeden milimeter čistej stránky na rôzne čarbanice, poznámky, zoznamy či úlohy – všetko si tam zapisujem.

„Máš arogantného frajera,“ oznámim Delii, znovu si sadnem vedľa nej, otvorím svoj polorozpadnutý notes a hľadám voľné miesto na písanie.

„Však? Niekedy je to trochu otravné.“

„Trochu?“

„Okej, tak veľmi. Celkom ma to vyčerpáva, no zároveň to na ňom zbožňujem.“ Znovu si rozčítene povzdychne. „Dost bolo rečičiek, objednajme si už tú pizzu, umieram od hladu.“

„Zach zostane na večeru?“

„Ešte to tak! Nemienim sa s ním deliť. Síce tvrdí, že som pažravá, ibaže on je taký istý. Zhltol by celú pizzu skôr, než by som ja zjedla čo i len jeden trojuholník.“

„To je ale prasa.“

„Počul som ťa!“ povie Zach, keď sa vráti do bytu. „Ešte sa dva razy otočím a potom máte odo mňa pokoj, dámy. Môžete si objednať pizzu, klebetiť a nahé sa ohadzovať vankúšmi – skrátka robiť to, čo dievčatá robievajú.“

Pozriem sa na Deliu. „Stále si myslíš, že sa nahé ohadzujeme vankúšmi?“

„Nechce sa tej predstavy zbaviť. Bol by sklamaný, keby vedel, že sa len odlíšime, dáme si dole podprsenky a oblečíme si tepláky.“

„To, že budete bez podprseniek, ho celkom zaujalo.“ Zach pohybuje obočím hore-dole.

Delia po ňom znovu hodí vankúš a on so smiechom pokračuje v sťahovaní.

Ešte sa tri razy otočí, bozkom sa rozlúči so svojou milou a nechá nás, aby sme oslávili poslednú noc ako spolubývajúce.

„Pizzu som už objednala,“ oznámim Delii, ktorá sa dovlečie naspäť do obývačky s vankúšom a prikrývkou.

„Spravíme si pevnosť?“

„Že sa vôbec pýtaš!“

Pustíme sa do práce a medzi gaučom, stolíkom, stojanom na televízor a barovými stoličkami z kuchyne si postavíme malý bunker.

Keď už máme všetko prichystané, zababušíme sa do diek a pustíme si seriál *Rodičovstvo*, na ktorý sme sa posledné týždne namotali. Som smutná, lebo nám zostáva ešte celá séria a Delia sa sťahuje.

„Stále nemôžem uveriť, že mi tu nechávaš tento celkom nový gauč.“

„Poďakuj Zachovi. Keď Marshmallow rozhrzol jeden z vankúšov, trval na tom, že nám kúpi nový. Hovorila som mu, že ho len otočíme a bude. Nerobí mi problém rozlúčiť sa s ním, okrem toho ho nepotrebujeme, jeho byt je zariadený.“

Má pravdu, to jeho koza mi rozhrzla gauč.

„Áno, áno, viem, sľahuješ sa k bohatému frajerovi, ktorý to má v hlave upratané.“

„Nie je bohatý,“ bráni sa. Prebodnem ju pohľadom. „Okej, má peniaze, ale nie je to ‚bohatý frajer‘. To znie, akoby bol nafúkaný idiot.“

„Dobre teda. Zach nie je boháč, je len... dobre zabezpečený.“

Delia sa zasmieje. „To je oveľa lepšie. Podaj mi notebook, začneme s tým inzerátom.“ Podám jej ho. Položí si ho na kolená, popraská si hánky a ruky umiestni nad klávesnicu. „Tak, čo je pre teba u nového spolubývajúceho či spolubývajúcej najdôležitejšie?“

„Hmmm... Dlhé hnedé vlasy. Uštipačnosť. Meno Delia.“

„Fakt vtipné. Čo je naozaj najdôležitejšie?“

„Chcem niekoho, kto bude po sebe upratovať, nemá rád párty, no neprekáža mu, keď tu z času na čas niekto prespí, ak vieš, kam tým mierim...“

„Samozrejme. Je jedno, či to bude chlap alebo žena, však?“

„Áno, obe pohlavia sú vítané.“

Delia sa zachechce. „Táto veta bude aj v inzeráte.“ Začne klepať do klávesnice. „Počkaj, prečo to neuverejníme na internete? Tak získaš viac potenciálnych kandidátov.“

Pokrútim hlavou. „Leták sa mi zdá osobnejší, cítiť z neho dotyk človeka.“

„Si si istá?“

„Prečo? Myslíš si, že to nebude efektívne?“

„Len pochybujem, že ľudia v dnešnej dobe venujú pozornosť nástenkám.“

„Ver mi. Niekoho nájdem a bude to ten pravý. Pokračujme...“

HLADÁ SA SPOLUBÝVAJÚCI

Obe pohlavia sú vítané!

Hľadáte novú spolubývajúcu? Mám pre vás miesto! Radi počúvate hlasnú hudbu? Mám pre vás slúchadlá. Máte radi nočné návštevy? Opäť využijete slúchadlá ;) Chcete niekoho, kto vám pomôže zaplatiť účty, umyť riady, vyniesť odpadky? Poškrabkáte mi chrbát a ja poškrabkám ten váš (myslím to, samozrejme, metaforicky).

Pozrime sa, ako už spolu vychádzame.

Nájomné za prvý a posledný mesiac sa platí vopred.

Nesmie vám prekážať hudba pri raňajkách.

Nijaké psy.

Nijaké pokusy vyspať sa so mnou.

Dve spálne. Jedna kúpeľňa.

350\$/mesiac + elektrina

V prípade záujmu mi napíšte na email:

inedarobin@gmail.com

PS: Fotky penisov sa automaticky presmerujú mojej starej mame. Prosím, nerobte jej to.

2. Kapitola

OD: themredwardnigma@gmail.com

PRE: inedarobin@gmail.com

PREDMET: Videl som tvoj leták...

Milý Batman,

súdiac podľa tvojho emailu predpokladám, že chceš, aby ťa oslovovali Batman. Som trochu blázon do komiksov, takže ak sa mýlim, prepáč.

No aby som prešiel k veci, videl som tvoj leták na nástenke, a skôr než podpíšeme zmluvu, mám na teba niekoľko otázok.

1. V čom je háčik? Je ten byt na zlom mieste? Je v dezolátnom stave? Na tú štvrt' je nechutne lacný.

2. Uviedla si, že nechceš psov – znamená to žiadnych domácich maznáčikov či iba psov?

3. Koľko zvyčajne vychádza účet za elektrinu?

4. Vieme už približný deň, kedy by som sa mohol nastahovať?

Toto nie je otázka, len som chcel vyzdvihnúť, že som ti neposlal fotku svojho penisu; dúfam, že si za to vďačná.

Ďakujem za tvoj čas.

Pán Edward Nigma

OD: inedarobin@gmail.com
PRE: themredwardnigma@gmail.com
PREDMET: Máš šťastie

Milý Edward,

musím uznať, že poslať mi fotku tvojho VTÁKA a nie PENISU bol dobrý ťah, pobavil si ma. Zaslúžiš si moju odpoveď.

1. Byt je v úplnom poriadku a nachádza sa v peknej štvrti. Nájom je lacný preto, lebo ma moji rodičia majú radi a nechcú, aby som počas štúdia od svitu do mrku drela v práci. Platia väčšiu časť nájmu.

2. Ide vyslovene o psov. Nemám ich príliš v láske. Radšej mám mačky. Len nedávno som zistila, že sú v byte povolení aj domáci miláčikovia, no chcela som ťa o tom informovať, až keď podpíšeme zmluvu. Chcela som si kryť chrbát.

3. Účet za elektrinu obvykle vychádza okolo 50 dolárov.

4. Byt je k dispozícii ihneď, ale skôr než sa nastahuješ, rada by som ťa trochu spoznala. Vyhovovalo by ti to o dva týždne? To nie je až taká dlhá doba.

Keďže sme si všetko vyjasnili, povedz mi niečo o sebe, Edward. Presvedč ma, že budeš dobrý spolubývajúci.

S pozdravom,
Bruce Wayne osobne

OD: themredwardnigma@gmail.com
PRE: inedarobin@gmail.com
PREDMET: Chceš ma, ver mi

Batman,

nechcem, aby to vyznelo ako klišé, ale som v podstate ideálny spolubývajúci. Pracujem a mám rôzne iné povinnosti, takže doma netrávim priveľa času. Často budeš bývať sama. Nemám rád párty, skoro nikoho si domov nevodievam a som prehnane poriadkumilovný. Ver mi, že keď raz príde ten veľký deň a ja si zoženiem prácu pre dospelých a odsťahujem sa, budeš taká zronená, že nebudeš vedieť, čo so sebou.

Tiež by som rád podotkol, že sa na teba usmialo šťastie – aj ja mám rád mačky. Mám šesťmesačného kocúra, ktorý by sa rád nasťahoval so mnou. Jeho fotku som zahrnul do prílohy, aby ťa očaril.

OD: inedarobin@gmail.com

PRE: themredwardnigma@gmail.com

PREDMET: Stále na vázkach...

Edward,

hoci uznávam, že poslať mi fotku kocúra bol dobrý nápad, stále som na vázkach. Všetko, čo si mi o sebe napísal, znie až príliš dobre.

Čo s tým urobíme? Bojím sa, že prepustím skvelú izbu niekomu, kto ma sklame. Niežeby si sa ma chystal sklamať, ale... Mám trochu problém dôverovať ľuďom.

Okrem toho... si chalan. Máš penis.

Ja mám vagínu.

Nebude to problém?

OD: themredwardnigma@gmail.com

PRE: inedarobin@gmail.com

PREDMET: Žiadny problém

Batman,

všetko, čo si napísala o tom byte, znie až príliš dobre. Zdá sa, že sme sa ocitli v slepej uličke.

Ty máš vagínu, ja mám penis, už ide len o to, či ti nebude vadiť bývať s chalanom. Mne to vôbec neprekáža.

Môžem ťa nejakou presvedčiť, že nie som úplný kretén?

OD: inedarobin@gmail.com

PRE: themredwardnigma@gmail.com

PREDMET: Hmmm...

Edward,

pošli mi ďalšie fotky tvojho kocúra.

OD: themredwardnigma@gmail.com

PRE: inedarobin@gmail.com

PREDMET: Teba je ľahké uspokojiť...

Batman,

HOTOVO.

P. S.: Volá sa Chňapko.

P. P. S.: Mrzí ma, že mi trvalo niekoľko dní, kým som ti odpísal. Zrejme si pamätáš, ako som ti spomínal, že veľa pracujem a som sotva doma. Toto bol jeden z takých týždňov. Nie som cvok, naozaj.

OD: inedarobin@gmail.com

PRE: themredwardnigma@gmail.com

PREDMET: VOLÁ SA TAK PRE SVOJE LABKY?!

Edward,

nebudem klamať, presne toto som dnes potrebovala.

Asi desať minút som si myslela, že si cvok, potom som si však spomenula na tvoj preplnený rozvrh. Kde pracuješ, že si taký zaneprázdnený, a ako popritom stíhaš študovať? Nespomínal si, že máš okrem práce aj iné povinnosti? V ktorom si ročníku? Na vysokoškolačka máš toho naloženého dosť. Je to k tebe dosť nefér, ak chceš poznať môj názor.

OD: inedarobin@gmail.com

PRE: themredwardnigma@gmail.com

PREDMET: Ospravedlnenie

Edward,

už dva dni si sa neozval.

Buď máš veľa práce, alebo ma máš za zvedavú všetečnú kravu.

Mrzí ma, ak som to prehnala. Naozaj zvyčajne nebývam taká... neznesiteľná.

Pôsobíš ako fajn chalan. Dúfam, že som to nepokazila.

P.S.: Chcem ťa ako spolubývajúceho, aby som si mohla pohladať tvojho... kocúra.

